

IN PACE IN IPSUM

VIRO IPSUM QUEM GENU

DORMIAM ET QUIESCAM

IT DEUM ADORAVIT

ORIENTUR JUSTITIA

SACRIFICIUM DEO

ET ABUNDANTIA PACIS

SPIRITUS CONTRIBULATUS

PASSEB INVENIT SIBI DOMUM

FLORABUNT SACERDOTES

ETTURTUR NIDUM ALTARIA

PARCE POPULO TUO

OROKIMADAS

ELECTORUM CONSERVASTI

CUJUS NON SUM DIGNUS

ECCE AGNUS DEI

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

a legmélt. Oltáriszentség imádása és a szegény templomok felszerelésének elősegítésére hivatalos közlönyül

Jelen szám 20 fillér.

Előfizetési ára egy évre 2 pengő.

Megjelenik minden hó elején.

TARTALOM: Mátrai Gyula dr.: Katasztrófák ... — Szivontsik Antal: Ha Te velem ... — Király Ödönné: Tavasz készüldés. — Olcsvay Géza: Lelki-tarso-lyomból. — Központi: Imaszándékunk. — Oltáregyesületi élet. — Zaymus Gyula: A szentkúti remete.

A neszmeélyi Kis Örökimádás kápolnára a következő adományokat kapta a kápolna építésének költségeinek összegyűjtését vállaló dr. Mátrai ügyv. igazgató: *N. N.* «Hogy az édes leányom mentül jobban megőrizze tisztaságát a Szűzanya oltalma alatt» 1 P, *Filótea* 10 P, *Hulló Flóriánné* 1 P, *egy kongreganista*: «Hogy az Úr Jézus szentséges Szíve adja meg az én szüleimnek a megtérés kegyelmét» 5 P, *Filótea*: «Hálából lelkem visszanyert békéjéért» 16 P, *Mikovits József és neje*: «Újabb adományunk a neszmeélyi Kis Örökimádás kápolnára» 100

P. Acsai Bözsike: «Édes Jézus kérve kérlek, gyógyítsd meg a testvércémet» 1 P 50 fill., *N. N.* «Édes Jézus add édesapámnak és fivéremnek a megtérés és majdan a jó halál kegyelmét» 5 P, *Blieszner Ágoston* 50 P, *N. N.* 50 fill., *Kotwas Jónosné* 3 P, *N. N.* 1 P, *dr. Mihályfi Ákos* 10 P, *özv. Bolnos Sándorné* 1 P. Összesen egy év alatt 3645 P 70 fillér. Még 2402 P 30 fillér hiányzik, hogy egészen fedezve legyen a kápolna építése. A szentségi Úr Jézus fizessen meg minden adományt és legyen ezért állandó könyörgés Előtte minden adoráció, melyet a kápolnában kapni fog.

AZ OLTÁREGYESÜLETI LELKIGYAKORLATOT a központi templomban (Örökimádás, Üllői-út 75—77.) az idén március 29-től április 5-ig tartjuk meg. Mindennap 6 óra [30 perckor] elmélkedés. A lelkigyakorlatok vezetője: **Dr. Mátrai Gyula** Ob. p. t. b., központi ügyvezető igazgató.

AZ ÖRÖKIMÁDÁS TEMPLOMBAN márciusban mindennap délután 5 óra 15 perckor **Szent József litánia**, szerdán ezt megelőzőleg **böjti szentbeszéd** — szónoka **Kanyó István** szfsi hitoktató, kíségitő lelkész — és pénteken pedig **keresztúti ájtatosság** van.

Katasztrófák...

Katasztrófa minden bűnbeesés. Nemcsak a halálos bűn, a bocsánatos is. Csak a halálos bűnnél jobban érezzük, a bocsánatosnál kevésbé. Egyik nagyobb, a másik kisebb katasztrófa; de mindegyik az, mert csak isteni erő — a kegyelem — tudja helyrehozni kártételeit.

A végtelenül szerető Istenre kell gondolnunk csak, hogy erről meggyőződjünk. Ő teljes jóakarattal fordul felénk és biztosítja nekünk az örök boldogságot még a saját Fiának keresztáldozata árán is. Micsoda katasztrófa a bűn, ha a keresztfán kellett Krisztusnak kikönyörögni a jóvátételét! Micsoda katasztrófa a bűn, ha ettől a szeretet gyémántcsillogásával felénk forduló Istentől választ el, vagy legalább is — a bocsánatos bűnnél — zavarja, kockára teszi Vele való barátságunkat. Micsoda katasztrófa a bűn hatása a lélekben, amikor robbanásszerűleg, egy pillanat alatt minden értékünk megsemmisül. És a hajó süllyedni kezd, bele a sötétség tengerébe: a lelkünk belehal halálos sebébe. Kialszik a lámpa és nincs parányi fény sem a koromsötét éjszakában.

És milyen könnyelműek vagyunk! A testi életünket fenyegető kis bacillusoktól mennyire félnek sokan! Mennyi szó esik manapság a légi támadások elleni fedezékekről! És a lélek bacillusait csak úgy tessékelik az emberek magukba a kereszténytelen sajtó és korrump világnézet berkeiből. A romlottság a megszokás repülőgéperől bombázza a lelkeket és fel sem jajdulnak belé. Amikor az anyaszentegyház anyai szeretete vészjelez, kinevetik, illetéktelenségét bizonyítják, szeretetét dezavualják, e világ fiai jobban szeretik a sötétséget, mint a világosságot». Hová vezet ez? Az egyénen keresztül a társadalom katasztrófájára.

Legyünk elővigyázatosak a bűnnel szemben! Őrizkedjünk mindentől, ami kereszténytelen! Ne becsüljük le a lelkünket fenyegető veszedelmeket sem! Jó mindig félni, de nem nyúlászívú félelemmel, hanem az erősnek önvédelemre mindig kész gondosságával. Jó mindig égetni a hit mécsét a lelkünkben! Jó ennek a mécsnek a legfölségesebb Oltáriszentség fényforrásából táplálkoznia. Jó minden körülmények között

hozzá igazodnunk, lelkiismeretünkben Őt uralkodtatnunk a legigazibb odaadással és engedelmes készségünkkel, ha még «az igaz is hétszer botlik napjában!»

Ha pedig megtörtént a katasztrófa, azonnal kezdjük el *újra építeni, igaz bűnbánattal szerzett kegyelemmel*. A nagybőjti idő különösen alkalmas erre. Meg kell térnünk! Nemcsak a nagy bűnökből, hanem bocsánatos bűneinkből is! Olyan méltatlan az Oltáregyesület tagjaihoz a lelki közöny és nemtörődömség, mint a művelt embernél a szenny és durvaság. Lelkiekben királyi igényeink legyenek: Az Úr Jézus szolgálatában a legméltóbbat, a legtökéletesebbet kell akarnunk. Ennek a tökéletes életnek előfeltétele az igazi bűnbánat, mely Krisztus szenvedésének tükrében nézi a bűnt és a szeretet alapjára helyezkedve iparkodik napról-napra jobbra, tökéletesebbé lenni. Tegyük ezt olyan bizalommal, mintha többé nem is lehetne már vétkeznünk. A jobb és tökéletesebb élet akarásába sohase fáradjunk bele s akkor nagy katasztrófáktól mentesek leszünk.

Mátrai Gyula dr.

HA TE VELEM...

Tekints, Jézus, bús szívembe;
Örömsugár járjon át.
Hintsed körül égi fénnel,
A keserű olajfát.

Legyek zászlód hű harcosa:
Kegyelmekkel szentelj meg.
Szereteted égjen bennem,
Ha jönnek a kételyek.

Hogyha itt-ott gyarlóságból,
Valamiben hibázom,
Ne vedd tőlem hűtlenségnek:
Te vagy az én világom.

Neked élni, Téged bírni,
Gyarló szívem hő vágya.
Ha Te velem, száll bő áldás,
Éltem minden napjára.

Tekints, Jézus, bús szívembe,
Örömsugár járjon át:
Ne érezzem oly mértékben,
Magamon a föld porát.

Hintsed körül égi fénnel,
A keserű olajfát;
Jaj helyébe hozd nekem,
A Táborhegy illatát.

Szivónsik Antal.

➔ Tavasz készülődése ➔

A HOSSZÚ TÉL végén jól esik fordítani egy lapot a naptárban és elgyönyörködni ebben a rövidke szóban, március. Az ablakon besurran a nap, aransugara derűt hint szét a szobába, játékos örömmel biztat, örüljete! Tavasz lesz nemsokára!

Március a remény, az ígéret hónapja.

A falusi ember ilyenkor kiballag gazdaságába, megnézi, szikkad-e a föld, lehet-e szántani, vetni. A kertész a gyümölcsösben olt, nyes, permetez; a szőlősgazda kitakarja a szőlőtöveket; a méhészt megnyitja a kaptárakat; a gazdasszony kotlóságait becézi, egyszóval készülődnek az élet veritékes napjaira.

A természet is készülődik. A fűzfa hosszú barkát ereszt, a bokrok rügyei pattanásig duzzadnak, bimbóba szökik az ibolya, gyöngyvirág, a madarak fészkeiket tatarozzák, féherszárnyú lepkék fürdenek a gyenge napsugárban, a fák tövében hangyák futkároznak, erdő, mező és minden ébred az évi tespedésből.

Mi, hívő emberek nyissuk fel a Szentírást és keressük meg benne március ígéretét, gyümölcsöltő Boldogasszony ünnepét. Az Egyház ezen a napon leveti lila palástját, az öröm fehér színébe öltözik és az Evangélium tavaszi hírnökével, Gábor angyallal beleharsonázza a még halottak látszó téli világba az eljövendő élet reményteljes ígéretét:

Készüljete, reméljete! «Vessző sarjad Jessze törzsökéből és zöldelő ág növekedik gyökeréből». (Iz. 11.) Halljátok, mit üzen az Úr az alázatos názáreti Szűznek az angyal által: «Áldott vagy Te az asszonyok között. Ime méhedben fogansz, fiat szülsz és nevét Jézusnak hívod».

Gyümölcsöltő Boldogasszony ünnepe mintegy megkoronázza a tavaszt. Az ember szíve úgyis telítve van csodálattal, örömmel, hálával, látván az újra éledő természetet és akkor az *Isten nagylelkű szeretete* felfokozza ezt a hangulatot, megnemesíti, kivirágoztatja a tavaszi szívet, egészen magához emeli avval, hogy megígéri a *Megváltót és a Megváltóval együtt örök tavaszt, örök életet*. Lehetséges ez? Igen, hiszen az alázatos és engedelmes Szűz fenntartás nélkül átadja magát az Isten teremtő erejének, mikor így felel: «Legyen nekem a Te igéd szerint». Nem fontolgat, nem bírál, nem kéreti magát, a gyermeki lelkület egyszerűségével hajt fejet. Csakis ez a tisztaságos gyermeki lelkület tudta megérteni és mélyen átérezni a misztikus megtestesülésben rejlő felmagasztaltatását, azért hangzott fel ajkáról a Magnificat olyan utólérhetetlen szépségben. A Magnificat a tavasz himnuszának uralkodó szólama, az ujjongó öröm, az ámuló csodálat, az alázatosság, a hála és az odaadó szeretet tökéletes kórusa.

Olvassuk tovább, mit tett a názáreti Szűz az angyal látogatása után? A hagyományok azt mondják, hogy «szent titkával visszavonult a csendes házba és készült hivatására». Ő is készült! És vajjon hogyan? Hogyan készülhetett volna másképpen, mint elmélkedve, imádkozva. Ő az első szentségimádó, Ő tartott legelőször szentségimádást.

Sok költőt ihletett meg az a gondolat és sokan énekelték meg azokat a boldog órákat, amelyeket az anya bizalmas beszélgetésben tölt el szíve alatt növekedő magzatával. Mit mondhatott a legtisztább Szűzanya szíve imádott magzatának, aki egyben az Isten fia volt? A szeretetnek, hűségnek milyen gyönyörű fohászai röppenhetek ajakáról! Ő milyen szép lehetett az első szentségimádás! Az is mérhetetlen öröme lehetett, hogy a szent titokról nem tudott más, csak ők ketten: Isten és Ő, az Isten legszebb temploma. Boldogsága rövid ideig tartott. Amint nyilvánvaló lett állapota, a szenvedések könnyes ideje jött el számára. A hagyományok azt is feljegyezték, hogy a szent Szűzet elhalmozták szemrehányásokkal, a papok törvény elé állították, hiába bizonygatta sírva ártatlanságát, még jegyese, József, a «szent és igaz férfiú» is el akarta maga mellől bocsátani, mert úgy érezte, Mária meggyalázta házát. A boldogságos Szűzanya több mint hétfájdalmú Anya. Az emberiség Megváltóját még szíve alatt viselte, mikor ő maga már járta a megváltás golgota-útját. De nem hiába volt Isten választottja ő, a hite törhetetlen maradt, szeretete bőséges és kifogyhatatlan és ez a szeretet nem merült ki egyedül az imádságban, hanem cselekvésre is készítette. Ezért ment rokonához, Erzsébethhez és ott testvéri készséggel hosszú hónapokon át szolgálta, ápolta őt nehéz napjaiban. És közben bizonyára szötte, fonta a gyolcsot, amelybe legdrágábbját, a királyok Királyát, a világ Megváltóját készült takarni. Az érzelmeit megszentelte gondoskodó szeretettel.

Az Oltáregyesület is ezt a kettős érzelmet vallja magasztos hivatásának. Sokszor és sokat hallottunk Mária és Márta lelkületének egybekapcsolásáról mint ideális egyesületi szellemről; íme most látjuk mindkettőt a legtökéletesebb harmoniában a Szűzanya példájából. Őt nézzük, Őt mintázzuk, különösen most, a készüllet nagy napjaiban. A nagyobb csendes visszavonultságából induljunk el mi is felkeresni a nehéz lelki órákat élő hittestvéreket és szolgáljuk őket úgy, hogy a megtestesülés titkának szépségére ráeszméljenek; vezessük őket a lelki megújulás, a tavaszi készülődés útjára, hogy amikor majd a húsvéti kereszt titka felfénylik, velünk együtt énekeljék az alleluját.

Szenteljük meg végül szeretet-szolgálatainkat a Szűzanyához hasonló gondoskodással templomainkban. Tegyük fényessé, felejthetlenné ünnepnapjainkat, boruljanak virágba az oltárok, hiszen tavasz lesz nemsokára. Készüljünk!

Király Ödönné.

LELKI- TARSOLYOMBÓL

32.

A földi éleést össze kell egyeztetni az égi követelményekkel és nempedig fordítva; mint azt a «reformátorok» tették és teszik!

33.

Kár, hogy Jézus hagyatékából csak «vallás» lett!

34.

A pusztá vagy cifra «én»-t már jóval halálunk előtt el kellene temetnünk!

35.

A tudományban és a hitben járatosak az «én»-nek, az *egyszám*-ban való életnek napról-napra kisebb értéket tulajdonítanak, mert felismerik az egyetemes összehatás csodálatos rendszerét, miértis óvatosságból és szerénységből a «mi» mögé bújva nyilatkoznak meg.

36.

A gyermekek az «én»-t úgy védik, hogy ha csak lehet elbujtatják, még szükség esetén is inkább lehazudják és «ő»-ben, «mi»-ben és «ők»-ben, tehát inkább *többszám*-ban, *többszám* útján élik le gyerekeletüket.

37.

Már kora ifjúságomat is megbolygatta, ami által — tudtomon kívül — megszentelte a *többszám*.

szám. Egyetlen egy esetben használom örömmel az «*egyszám*»-ot: ha láthatólag, ha valóban «*roszszat*» teszek!

38.

Tulajdonképpen sem az *egyszám*, sem a *többszám* nem jelent tökéletességet. Egyikből is, a másikkól is hiányzik az: *Isten!*... Se ez, se amaz nem jelzi, hogy velünk az Isten!

39.

A *többszám* jogossága mellett szól a közös eredet és a közös vég!

40.

Boldog lehet az, aki mikor felérkezik, így jelentkezhetik: *Elindultam Atyám s íme a te kegyelmed által megérkeztünk!*...

41.

A bűnt kivéve ne legyen uralkodó se az *egyszám*, se a *többszám*; helyét adjuk át Krisztusnak, hogy folyvást Ő látszódjon a szemünkben; Ő mosolyogjon az arcunkon; Ő szóljon a beszédünk által; Ő tegyen a kezünk által; Ő vezesse le vétkeinket, — ne mi éljünk, hanem Ő éljen mibenünk!

42.

Lett légyen nővel, férfivel dolgom, bezörgetek hozzá Krisztusban és aki beenged, úgy az vélem vacsorázik és én ő véle!

IRTA: OLCSVAY GÉZA.

GIMASZÁNDÉKUNK

CSEND A LELKÜNKBEN.

Úgyis mondhatnók, hogy béke a lelkünkben, meg úgyis, hogy mélyebb lelkiélet, vagy az Istennel való együttlét csendje, mert ahol csend van, ott békesség van s a mélységekben mindig csend van és ahol a jó Isten van, ott az erő és biztonság békéje van.

Nagy szükségünk van nekünk erre a bensőséges lelki világra, erre a lelki csendességre, erre a jó Istennel való bensőséges kapcsolatra. Mi az Úr Jézus közelébe hívtunk! Mi az Úr bizalmasai vagyunk! Bennünk akar megpihenni, bennünk akarja vigasztalását találni. S az, aki pihenni akar, szereti a csendet.

Az Úr Jézus engesztelői nem lehetünk e nélkül.

Körülöttünk akárhogy zajlik az élet, a mi lelkünkben kell lennie egy csendes menedékhelynek, ahol az Úr Jézus mindig otthon lehet, ahol mindig meghallják Őt, akármilyen csendesen beszél, ahol mindig hallgatnak Reá, akármilyen hangtalan sugalmazással beszél hozzánk.

A csendnek szentje, *Szent József a példaképünk ebben.* Milyen hallgatóg kifelé és amellet mennyit beszélhetett neki az Úr és mennyit felelt Ő Neki bensőleg. Szent József is állott nagy próbák viharában: amikor összeközt lelkében a Szent Szűz iránti mélységes tisztelet és bizalom a törvénytelenység látszatával; amikor a békevárosából éjtszaka kell idegenbe menekülnie; amikor fülébe jut a betlehemi tömeges gyermekgyilkosság és jön a visszatérési parancs. De ő tudott csendben lenni és ebben a csendben képes volt az Úr leghalkabb parancsát is meghallani és annak engedelmeskedni.

Szent József keveset beszél, de annál inkább cselekszik: állandóan az Úr szolgálatában áll! Nekünk is erre van szükségünk. Hozzá kell szoktatnunk magunkat ahhoz, hogy a legkellemetlenebb helyzetben és események közepette is mindjárt be tudjuk tenni a vihar előtt az ajtót-ablakot és befelé nézzünk, megkeressük lelkünkben Istent s mint a tanítványok a tengeren hányódó csónakban, odaboruljunk az Úr lábaihoz, engedelmességre, áldozatra, vagy segítség-kérésre teljes készséggel és bizalommal.

Imádási óráinkban könyörögjünk ezért a csendes lelkivilágért! Imádkozunk az Úr Jézussal való tökéletesebb kapcsolatért és a magunk részéről tegyünk meg mindent, ami a lelki békéhez szükséges: legyünk jóindulatúak, vélekedjünk jól embertársainkról, szívesen viseljük el gyarlóságait, készséggel hozunk áldozatot is, ha a békesség úgy kívánja! Nézzünk gyakran Szent Józsefre és fohászkodva kérjük segítségét:

Szent József, a bensőséges élet védőszentje, könyörögj érettünk!

TELJES BÚCSÚKOR

Az Oltáregyesület tagjai márciusban a következő napokon nyerhetnek teljes búcsút: 5-én; 6-án; 19-én; 25-én; minden tag a havi imádási óra napján; a közös ájtatosság napján (föltétel ezen a napon a közös szentáldozás és szentbeszéden való részvétel); egy tetszésszerint választott napon.

Az Oltáregyesület tagjai a nagyböjt alatt különösen a lelkigyakorlatok által iparkodnak mélyíteni a saját és mások lelki életét.

A központi templomban március 29—április 5-ig minden este 6 óra 30 perckor lesz elmélkedés.

Engesztelő novénánkról a legnagyobb hála hangján emlékezhetünk csak. Hogy nagyon sikerült a novénánk, annak legjobb bizonyítéka az a vaklárma, melyet az ördög támasztott körülötte a felületesen informált sajtóban. Azt írták ugyanis, hogy a hívek tapsoltak és éljeneztek s ezt a szónoknak politikai irányú megjegyzései váltották volna ki. Természetesen egy szó sem igaz az egészből. Bármilyen nagy lelkesedéssel hallgatták is a hívek *dr. Kovács Sándort*, az Actio Catholica kitűnő szónok-titkárát, mindvégig kifogástalanul viselkedtek szentbeszédei alatt és a legnagyobb hála és elismerés hangján beszélnek róla.

Az Örökimádás minden nap zsúfolásig megtelt ájtatoskodókkal, akiket a szentségi Úr Jézus iránti hűség és szeretet vezetett oda. Az ájtatoskodók között vidékiek is voltak, mint azt a templom lelkészének egy adácsi hívő mondta: «Az utolsó napra egy cimborámmal eljöttünk és egész nap itt leszünk a templomban, az Úr Jézus előtt». Kaptunk több oltáregyesületből igen kedves hírt arról, hogy otthon, a mi novénánkkal egyidőben tartottak az oltáregyesületi tagok a templomban engesztelő imaórákat. Engesztelő novénánk fényét nagyban emelte az is, hogy azon *Őeminenciája*, a *bíboros hercegprímás* is megjelent január 21-én az ünnepi ál-

dásra. *Dr. Rotta Angelo* érsek, pápai nuncius vezette be Véniszanktéval és engesztelő szentmiséjével, *dr. Breyer István* püspök tartotta meg a befejező Tedeumot. A többi napokon is illusztris prelátusok végezték az ünnepi áldást. Január 19-én *dr. Mészáros János* prelátus, érseki általános helytartó, 19-én *Vedres Béla* apátplébános, 20-án *Krywald Ottó* prelátus-prépost, érseki főbiztos, 22-én *dr. Czapik Gyula* prelátus, apátkanonok, 24-én *dr. Bitter Illés clairvauxi apát*, 25-én *dr. Madarász István* prelátus, miniszteri osztályfőnök. Az engesztelő szentmisét 19-én *dr. Stumpf Sándor* szentszéki tanácsos, kereskedelmiiskolai igazgató, 20-án *Szelényi István* felső-krisztinavárosi lelkész, 21-én *Mihalovics Zsigmond* kanonok, az A. C. orsz. igazgatója, 22-én *dr. Hévey Gyula* p. kamarás, plébános, 23-án *Zaymusz Gyula* plébános, író, 24-én *P. Farhas Alberik* ciszterci plébános, 25-én *dr. Katona Imre* külső soroksári-úti lelkész, 26-án *dr. Mátrai Gyula* tb. p. t. k., az Örökimádás lelkésze végezte. Hálás köszönetünkkel övezzük a neveket és a szentségi Úr Jézus jutalmát kérjük tulajdonosaik és az összes buzgó résztvevők számára.

Beszámolókat kaptunk: *Budapest-Józsefvárosból*, amelynek szerzője a buzgó Szakácsy titkár, valóságos kis lelki tanulmánnyal tette gazdaggá ennek az agilis oltáregyesületnek a beszámolóját. Mint igazi életmentőt mutatja be az Eucharisziát, leírja az Oltáregyesület szigorú rendet tartó praktikus életét (állandóan dolgoznak a tagok egyházi ruhákon). Közgyűlésük január 26-án volt, *Blieszner Agoston* prépost-plébános elnökletével, az azt megelőző szentórán *dr. Mátrai*, központi ügyvezető igazgató mondotta a szentbeszédet, az eucharisztikus buzgó-ságról.

Budapest—Tabánban az Oltáregyesület régi oszlopa, *Szegedy-Maszák Aladárné* elnöknő hetenkint maga köré

gyűjti az Oltáregyesület tagjait munkára, lelki épülésre. A jelentésből különösen az tűnik ki, hogy az Oltáregyesület a plebániái lelkiélet emelésén buzgólkodik. Igen helyesen, mert annál több lesz a szentségi Úr Jézus engesztelője is a hívek közül, mennél mélyebbre alapozott lesz lelkiéletük.

Követendő példa. A *nemesbódi* Oltáregyesület beszámolójából kiemeljük azt a szép gyakorlatot, hogy a 763 katolikust számláló községben az esti Úrangyalára naponta körülbelül ötvenen jelennek meg a templomban szentséglátogatásra és esti imára.

Igazgatói értekezlet volt a Központban, 33 budapesti helyi igazgató részvételével *dr. Mészáros János* prelátus, országos igazgató elnöklete alatt február 10-én, a választmányi ülés után. Az elnöklő országos igazgató a megjelentek üdvözlése után az új oltáregyesületi igazgatókat köszöntötte. Felhívta az igazgatók figyelmét az *imaszándék* révén a Központtal szereshető *szorosabb lelki kapcsolatra* azért a havi imaszándékok megvételét (á 2 fill.) Budapesten indispenszabilisnak (felmentés nem adható alóla) jelentette ki. Figyelmükbe és pártfogásukba ajánlotta a megújított *«Örökimádás» folyóirat ügyét*. Legalább a vezetőségnek járjon a folyóirat. Jelentette, hogy jóval kevesebb az idén a *tagsági alamizsna* és rengeteg a kérelem a vidékről. A vidéki templomok nagy szegénységének ismeretetését kéri az igazgatók által, hogy szívesebben adjanak azok is alamizsnát, akik eddig elmulasztották. Aki bármely okból nem lehet rendes tagja az oltáregyesületnek, *pártoló tagja lehet, ha legalább 5 pengő évi alamizsnát ad* a szegény templomok fölsegélyezésére. *Alapító tag, aki egyszer és mindenkorra legalább 100 pengőt, vagy ennél több adományt nyújt ugyanazon célra.* Az országos igazgató előterjesztéséhez *dr. Mátrai közp. ügyv.-ig., dr. Knébel Miklós p. kamarás, plébános, Mester Jenő plébá-*

nos, *Sarkady Béla* káplán, *Ferenczy Géza* káplán szólottak hozzá. Reméljük az értekezlet eredményeit!

A Budapest—kőbányai Oltáregyesület február 16-án délután kiállította az elmúlt évben készített egyházi ruhákat, a polgári leányiskola tornatermében. Három igen szép csipkével díszített oltárterítő két gyönyörű bordó középkori szabású kazula, három alba és hét karing roppant finom horgolású csipkével és több apró fehérnemű képeztek a kiállítás anyagát. Orbán Blanka bárónő olvasta fel azoknak a nevét, akik az elnöknővel együtt a szép eredményt munkájukkal létrehozták. Könözsy h. igazgató felkérésére a Központ képviselőjében megjelent *dr. Mátrai* tb. p. t. k. mondott a megjelentekhez beszédet, az oltáregyesületi tagok lelkiéletének mélyítéséről.

Szödligeten február 9-én műsoros teaestélyt rendezett az Oltáregyesület agilis elnöknője, *dr. Jantsits Tiborné*. A műsor a következő volt: 1. Prológ. Előadja Magyarády Jenő, író. 2. a) Verdi: *Germout* áriája a „*Traviata*” c. operából. b) E’ di Capua: „*O sole mio . . .*” Énekl: Szigeti Sándor, operaénekes. 3. Dr. Póhl Sándor főszolgabíró előadása: „Az amerikai magyarok között” címmel. 4. a) Puccini: „*Pillangókisasszony*” c. operából ária. b) Messze a nagy erdő . . . c) Szaucsek István: „*Búcsút mondok*”. d) Magyarády Jenő: „*Anyám szíve*”. Énekl: K. Bíró Mária operaénekesnő. 5. Szavalt. 6. a) Szaucsek—Vig: „*Katóka kedves*”. b) Szaucsek—Papp: „*Künszentmiklósi csárdás*”. c) Magyarády Jenő: „*Amikor a fénylő*” és „*Minden este fogadom*” című dalát énekl: Szigeti Sándor operaénekes. Szünet. 7. „*Évforduló*”. Vigjáték. Irta Nóti Károly. Előadják: Balázsovits Annus, Gábor Miklós, Pokorny Béla és Varga István. Zongorán kísér: Koncz Ferenc zenetanár. Konferált: Magyarády Jenő. A jóhangulatú estének szép sikere volt.

Harmincéves tagja az Oltáregyesületnek írja: „E hó 21-én ünnepelem *csendben* 30 éves oltáregyesületi tagságomat». Milyen kedves dolog az, hogy valaki számontartja és megünnepli az oltáregyesületbe való belépésének napját! Milyen öröme lehet az Úr Jézusnak ebben a *csendben* való ünneplésben megnyilatkozó hűséges szeretetben! Kedves oltáregyesületi tagok, foglaljuk öt imáinkba és kövessük ennek a testvérünknek szép példáját.

Olcsvay Géza, az Örökimádás munkatársa, a januári igen népes terjesztő női és a soroksáriúti Oltáregyesület február 2-iki ülésén tartott nagyon méltányolt és tartalmas előadást. Más-hová is szívesen elmegy lelki témákról előadni. Címe: X., Simor-u. 43.

Az Eucharisztikus Gyermekszövetséget mindenkori az Oltáregyesület palántáskertjének tekintette a Központ. Kevés azonban az olyan Oltáregyesület, amelynek ilyen palántáskertje van, noha mindenütt vannak olyan gyermekek, kik szívesen élnek eucharisztikus életet, csak legyen, aki útjukat egyengeti. Nem kell mindent a papoktól várni, hisz az *Actio Catholica* éppen a világiak apostolkodására számít s az oltáregyesületben szinte mindenütt van arra való buzgó lélek, aki eredménnyel dolgozhatna e téren. Példának álljon itt *dr. Mészáros Imrénének*, a *wekerletelepi* elemistákból alakított gyermekszövetség vezetőjének beszámolója:

Főtisztelendő Igazgatóság!

A Kispeszt-Wekerletelepi Euch. Gyermekszövetségnek az 1936. évi január havi működéséről az alábbiakban teszem meg jelentésemet a legmélyebb tisztelettel.

Isten szent nevében már két hónapos multra tekinthetünk vissza . . . A 112-es létszám — legnagyobb fájdmunkra — eggyel csökkent: a szentségi Jézus magához hívta egyik bájos lelkű, fehér szívű baránykáját: Simon

Margitkát, VII. oszt. tanulót, legkedvesebb tanítványomat. Január hó 23-án temettük el; a drága kis testvérkét a Szövetség minden tagja kikísérte utolsó útjára... Megható volt négy szövetséges testvérke búcsúbeszéde a nyitott sírnál. A Szövetség piros és fehér élővirágból kötött gyönyörű, szív alakú csokrot tett a koporsójára «Kedves jó Testvérkénknek, az Euch. Gyermekszövetség» felírással. Lelki vezetőnk, a tisztelendő urunk két szentmisét mondott érte: az egyiket a testvérke betegsége alatt, felgyógyulásáért, a másikat meg: a lelke üdvéért. Mindkét szentmisén megjelentünk s majdnem az egész tábor járult a szentáldozáshoz, amit a szentségi Jézus különös szeretettel fogadott. Ugyancsak főt. Vargha R. József temette el kedves tanítványát, kit a kórházban két ízben látogatott meg szeretettel, vigasszal szívében...

Mivel — hála Istennek! — oly nagy a Szövetség tagjainak létszáma, s az osztálytermem oly kicsinynek bizonyult, kénytelen voltam a tagokat két csoportba osztani: a nagyobbak (VII—VIII. o.) és a kisebbek (V—VI. o.) csoportjára. Igaz, hogy ezzel mind-egyik csoport összejövetelére csak két hetenként kerül a sor, viszont azonban az összejövetel — a megosztás folytán felére csökkent létszám mellett — sokkal közvetlenebbé, és bensősége-sebbé vált; így sikeresebb eredményt remélhetek, mert mozgalmasabbá, lüktetőbbé válik a Szövetség működése. Helyesebb ez a megoldás azért is, mert így mindkét csoportban majdnem azonos korú, azonos értelmi és érzelmi színvonalon álló gyermekek vannak együtt a szöv. gyűléseken.

Január hó 10-én még együtt volt a csapat, de már 17-én csak a nagyobbak, 31-én csak a kisebbek örvendeztették meg szívemet. Máris tapasztalom, hogy nyugodtabb mederben haladunk így...

A gyermekek érdeklődése a Szövetség iránt egyre élénkebb, tevékenységük mindig inkább lelkesebb... örülnek minden újabb gondolatnak s kedves buzgósággal igyekeznek, hogy a gondolat megvalósuljon.

Tisztelendőnk javaslatára egyik kedves és állandóan napirenden levő ter-
vünk, a gyermekek égő vágya: hogy egy-két pogány gyermeket megkeresz-
teljenek. Ez a gondolat igen tetszik nekik, lelkesednek érte és szorgalmasan támogatják a terv kivitelének anyagi oldalát is...

Főtisztelendő esperes urunk óhaja, hogy templomunk új szentségtartót kapjon. E terv megvalósítása érdekében szövetségünk is kedves buzgósággal közreműködik: ismerőseik, rokonaik körében gyűjtik a törmelek arany-ezüst tárgyakat, sőt fillérjeikkel is hozzájárulnak.

Igen megnyugtató s mindig köny-nyes megilletődéssel figyelem azt a kedves buzgóságukat, amellyel a náluknál szegényebbekben igyekeznek segíteni. Szívük megérzi, hol kell a segítség s kész a cselekedetre!

Hogy a tagok valóban lelkileg szépen élnek, tanuskodnak amellett a lelki naplójukban lefektetett «Önvalomások». Önkritikájukat a lelki erő hatja át...

Alkalmam van a saját osztályom haladását megfigyelni; örömteli szívvel mondhatom: igen nagy hatással van a szövetséges élet a gyermekek magaviseletére (az iskolában, otthon, az utcán, a templomban, a moziban, társaságban stb.), szorgalmára és tanulásbeli előmenetelére. Dolgozataik egyenesen megkapók. Minden egyes tétel kidolgozásánál meg-megcsillan az eucharisztikus gyermeklélek, és oly kedvesen, hogy a legegyszerűbb gondolat is felmagasztosul. Van, aki kedvet kapott a vers-faragáshoz is, amit Jézuskának ajánl fel.

Örömmel említem meg, hogy szö-

vetségeseink meleg szeretettel s apostolkodó lélekkel pártolják e gondolatot: minél több családban fogadják szívesen a «Jézusom Örömom»-et. Már a kezdet kezdetén 43 előfizetőnk volt, januárban már 73 gyermek vihette haza boldogan, családja kedves olvasmányát. Bízom abban, hogy idővel minden tag előfizető lesz.

Szövetségeseink elég buzgón járulnak az Úr asztalához; összesen 181 szentáldozást végeztek január havában. Ki kell emelnem a VII. és VIII. oszt. tanulókat, akik közül többen hetenként kétszer, háromszor járulnak a szentáldozáshoz, fogadják be szívükbe az Úr Jézust.

Akinek útja a templom mellett halad, mindig betér öt percre, hogy beszélhessen a Jézuskával.

A missziós testvérek munkája is szeretetreméltó. Újabbban két szegény, éhező családot jegyeztek fel maguknak; a missziós testvérek apostolkodása nyomán a tagok vetekednek abban, ki tud többet, jobbat, praktikusabbat, ki tud nagyobb morzsát juttatni az ő falatjából.

A tagok igaz örömmel és hálával adóznak azért a nagy kitüntetésért, hogy havonta egyszer énekelhetnek fent a kóruson; olyankor, a szentmise végén oly áhítattal zengik el a szövetségi indulót.

Hogy a Szövetség kapjon egy kis anyagi erőt is — a saját erejéből — igen nagy lendülettel indult meg ebben a gondolatban a munka: színielőadásra készülnek, készülünk. A gyermeki bájos lélek nyilatkozata hangzott el, amikor azt kellett bejegyeznem, hogy: a tiszta bevétel 50%-a a templomunké, a másik felével a Szövetség valósítsa meg — az Úr Jézus igaz öröme — nemes szándékát, jó gondolatait. Jelenleg pénztárosunknak nincs sok munkája, de volt még januárban. A kis Jézus még karácsonyra megáldotta kicsiny perselyünket egy pár fillérrel, hogy több-

féle kiadásainkat fedezni tudtuk, sőt még az az öröm is ért bennünket, hogy megtervezettük (a gondolat jó tisztelendő urunké) és megrendelhetjük a Szövetség gyönyörű pecsétjét, amelyet örömteljes, mély tisztelettel bemutatok:

A kereszt jegyében lángoló szív legyen kifejezője annak a szeretetnek, amely élteti a Szövetséget, fúti annak irányítóit, vezetőit; a megjelenése jelentse a munkát, a fokozódó lelkesedést, a lüktető szövetséges életet. A töviskoszorú szentesítse a küzdelem, a szenvedést, a reményt a győzelemért, a győzelemben! Kíspeszt, 1936 febr. hó 8. Krisztusban alázatos tisztelettel: *dr. Mészáros Imréné*, a Szövetség vezetője.

*

Az Örökimádás templom restaurálására utolsó kimutatásunk óta a következő adományok érkeztek: *N. N.* «Az újévi Isten-áldásáért» 5 P, *Pálfi Elek* 1 P, *Wilcsek Irén* 2 P, *N. N.* egy kis függő árából 4 P, *Kózsás Anna* 10 P, *Mikóvits József és neje* «kedves kötelességet teljesítünk az Örökimádás templommal szemben» 100 P, *özv. Scheuring Ferencné* 50 P, *N. N.* pedig 500 P-t adott a következő szándékokkal: 100 P «Hálaadásul az Örökimádás templomban nyert kegyelmekért», 100 P «Engesztelés minden — a családban — nem megfelelően felhasznált pénzért», 100 P «A szentégyen Úr Jézusnak szolgálattétel», 100 P «Anyámnak Máriának gyermeki kedveskedés az ő Szentfia lakóhelyének szépítésére», 100 P «Könyörgés az én szegény bűnös lelkem örök üdvéért», *N. N.* 50 fill., *Iliás Margit* 2 P, *N. N.* 1 P, *N. N.* 2 P, *N. N.* «Engesztelésül Jézus Szívének» 1 P 40 fill. Eddig tehát egy év alatt 1199 P 40 fill. adomány jött be az Örökimádás restaurálására. Isten fizesse meg! és hallgassa meg az adományozók kéréseit!

A kérvényeket elbíráló bizottság
 özv. dr. Kiss Aladárné alelnöknő elnök-
 letével február 3-án, illetve 4-én tar-
 totta meg ülését. Hosszú ülés volt az
 első napon 9 órától este 7-ig, a máso-
 dikon pedig 9 órától délig. Rengeteg
 kérvény tárta a bizottság elé dr. Mátrai
 előadásában a szegény templomok nyo-
 morúságát. Az Oltáregyesület az idén
 újra egész erejét kimeríti, mert a bi-
 zottság határozata értelmében az idén
 318 szegény templomot részesít segély-
 ben. *Miseruhát* 153, palástot 69, cibó-
 riumot 23, kelyhet 22 példányban csi-
 náltat, misekönyvet 22-t, mennyezetet
 ötöt szavazott meg a bizottság. A ki-
 sebb tételeket most nem is említjük,
 csak rá akarunk mutatni arra, hogy
 mennyi pénz kell ahhoz, hogy ezeket
 adhassuk. Csak amit készpénzért ve-
 szünk (kelyhet, cibóriumok, misszálék,
 patinák, gyertyatartók stb.-ért kb. 8000

pengő lesz a kiadásunk). A palástok,
 miseruhák, albák (54 drb), karingek
 (25 drb) anyaga már régebbi beszerzés,
 csak azért tudunk ennyit adni. És ha
 mindent akarnánk adni, amit kértek
 a 259 kérvényben? Bizony háromszor
 annyi adományra volna még szükség-
 ünk, mint amennyit kaptunk. A meg-
 értő szeretet első fecskéje már megér-
 kezett: az Örökimádásban az ügyve-
 zető igazgató az oltáregyesületi vasár-
 napon kihirdette a kérvénybíráló bi-
 zottság döntését s az Oltáregyesület
 egyik tagja egy kehely készítésére név-
 telenül 80 P-t ajánlott fel e szándékkal:
*«Fogadja kegyesen a jó Isten ezen áldo-
 zatomat elégtételül a családom bűneiért!»*
 Isten irgalmas jósága hallgassa meg
 ez áldozatos jöttében megnyilatkozó
 könyörgést! Kiállításunkon fölírjuk a
 kehelyre.

† A szentkúti remete †

Irta: Zaymus Gyula.

(Folytatás és vége.)

A fiatal asszonyka leült a bölcső mellé és a piros rőzselángok meg-
 világitották szép bánatos arcát. Még egészen fiatal nő volt, szinte gyer-
 mekies.

A szél kint alábbhagyott, de a hó tovább hullott csendesen.

Gergő apó szívét kimondhatatlan boldogság töltötte el. Forgolódott
 is, amint csak kitellett tőle. Az asszony hozott magával egy üveg tejet, kis
 sajtot és kevéske kenyeret. De kettőjüknek épp elegendő volt. Gergő apó
 a tejes üveget a meleg parázsba dugta, mert megfelelő edénye nem volt
 s aztán elővette egyetlen bögréjét és abba öntötte, hogy legyen miből
 ennie a gyermeknek.

Az édesanyja aztán ölébe vette a gyermeket s etetni kezdte. Egy
 őzike állt mellette és két kis nyúl s mind a hárman nézték, hogy az édes-
 anyja mint eteti a kis fiacskáját.

— Mintha karácsony lenne, valahogy úgy érzem — mondta Gergő apó.

— De hiszen ma karácsony is van — válaszolta csendesen az asszony és Gergő apóra emelte csodálatosan mélynézésű szemét.

— Karácsony? — tört ki az öregből a csodálkozás és választ sem várva lerogyott a földre és elkezdett énekelni karácsonyi éneket.

A barlang ragyogó fényességgel telt meg s virágok illata vegyült a fenyőfüst szagába. És Gergő apó átszellemült arccal csak tovább énekelt, észre sem véve, hogy éneke alatt a barlang hátsó fala ködbe vész, majd a köd ketté válik s végül egy vörösen izzó hatalmas rét tűnik elő, melyen megszámlálhatatlan mennyiségű ember tolong kimondhatatlan szenvedéssel az arcán. Perzselő hőség áramlott ki a nyíláson. Ezt már Gergőnek is észre kellett vennie, mert a hőség fájdalmas és kellemetlen volt.

Gergő apó felugrott és összecsapta a kezét. Majd a vendégéhez fordult.

— Ó, bocsáss meg nekem jó asszony, de nem tudom, hogy itt mi történik. Az én barlangomban ilyen még nem fordult elő. A nyílás felé akart közeledni, hogy jobban benézhesen abba a különösen izzó vörös világba, de a hőség nem engedte. Szinte vissza kellett ugornia, úgy megcsapta a forróság.

A tűzben lévők közül néhányan a nyílás széléhez merészkedtek és oly kérőn, szomorúan néztek Gergőre, hogy az majdnem elsírta magát.

— De hát kik vagytok ti? — kérdezte tőlük — és honnan jöttök épp karácsony éjjelén, amikor mindenki a mi Úrunk Jézus Krisztus születését ünnepli.

A nyílás széléhez legközelebb álló alak leült a szikla szélére és hosszú aszott kezét Gergő felé nyújtotta.

— Adj egy hópelyhet — könyörgött —, csak egy hópelyhet, mert nagyon szenvedek. Mi mindnyájan, kik itt vagyunk, azt a tartozást rójjuk le, amit egykor a földön elkövettünk.

A nyílás egyszerre megtelt könyörgő emberekkel, s mindnyájan a kezüket nyújtogatták a tehetetlenül álló Gergő apó felé.

— Csak egy hópelyhet — hallotta megint —, többet nem remélhetünk.

— Ha csak ez kell — szölt Gergő kissé magához térve —, azt hozhatok nektek — s kilépve a barlangból úgy beleölelt a hóba, mintha széna lett volna. De milyen volt a csalódása, mikor a hóval visszatért a barlangba. Még jóformán bent sem volt, a nagy melegtől egyszeribe üres lett a keze. Újra kifutott és újra hozott, de a hó megint csak elolvadt.

A kérő karok fáradtan hanyatlottak le és Gergő apó tehetetlenül állt a rózserakás szélén.

— Nem tudok nektek egy pelyhet adni, nem tudok testvércéim, ó, bocsássatok meg nekem, szegény nyomorultnak.

És ekkor valami még csodálatosabb dolog történt. A barlang felett meghasadt a hegy és széjjel vált. És a hó egyenesen a szenvedő lelkekre

hullott. Hullott, hullott... és a mindenség felujjongott a boldogságos érzéstől.

— Karácsony éjjelén legyenek boldogok e szegény lelkek is — mondta halkán a fiatal asszony és határtalan szeretettel a szemében, nézett az előtte táruló képre.

Mikor később Gergő magához tért a csodálkozástól, a barlang egészen a régi volt s kint feltűnő szépen ragyogtak a csillagok. Közel volt a hajnal. Megdörzsölte a szemét, hogy vajjon nem álmodik-e, de sajnos, amit látott, az valóság volt. Az asszony eltűnt a gyermekével együtt és a barlang fala becsukódott örökre. Elmentek és tőle még csak el sem köszöntek. Szomorúan hullott mellére a feje és sírt.

Csak akkor vigasztalódott meg, amikor a hajnal derengésében a jávorfabölcsőben valami fehérét vett észre. Kis gyermekingecske volt, fehér és puha, mint a patyolat.

Gergő apót aztán ez az ingecske tette híressé. Csodálatos kis ingecske volt az. Ha sebre, vagy beteg gyermekre rátették, meggyógyult tőle és nyomban elmúlt a fájdalom is. Az esetnek híre ment és bizony Gergő apóra nehéz napok szakadtak. De aztán, mint minden, úgy ez is elmúlt. Gergő apó öreg lett s egy napon, mikor a búcsúsok megint nagy tömegben keresték fel, a barlang üres volt és sem őt, sem az ingecskét nem találták sehhol. Keresték, kutatták az erdőben, de hiába, soha többé nem látta őt senki. Azért mondták aztán az emberek, hogy a szenvedő lelkek, akikért annyit imádkozott, elvitték porhüvelyét a földről s valahol a felhőkön temették el és lelkét magához vette az Úr az ingecskével együtt.

Hogy igaz volt-e ez a történet, azt nem tudom határozottan, mert feljegyezve nem találtam sehhol — de hogy láttam, mikor a barlangban ülve lehúnytam a szemem, az vitán felül áll — s így én el is hittem.

Az Oltáregyesület irodájában (IX., Üllői-út 77.) kapható :

	Pengő		Pengő
«Örökimádás» folyóirat egész évi előfizetés	2.—	Érme	1.—
Egyes példány	—20	Szervezése és működése	—10
Régi teljes évfolyam	1.20	Jézus Szíve hónapja, füzve	—30
Vezérkönyve	—80	kötve	—60
Felvételi füzet	—10	Nádasdy «Havi magány»	—80
Félszázados története	3.—	Kis szent Terézia szelleme	3.50
		Litánia latin szöveggel	—05

Felelős szerkesztő: **dr. Mátrai Gyula.** — Felelős kiadó: **dr. Mészáros János.**

Stephaneum nyomda r. t. Budapest. — A nyomdáért felelős: ifj. Kohl Ferenc.